

Interscandinavisk mesterskab Oslo 2010. Af Thomas Klintøe.

Det var i år nordmændenes tur til at arrangere Interscan i år. Man havde valgt at koble sig på terrænløbet Furumomila, som afholdtes lørdag 16/10.

Da pladssituationen så lidt skidt ud på CPH-OSL lørdag morgen, havde vi valgt at rejse fredag aften. Den norske klub, repræsenteret ved Tom Roger Johansen, havde lovet at tage sig af udgiften til vores ekstra overnatning.

Temmelig ny i klubben, som jeg er, anede jeg ikke, hvordan de øvrige deltagere så ud. Så jeg checkede ind på Radisson i lufthavnen, og forsøgte at kontakte de andre. Dette lykkedes først noget senere, da der afholdtes briefing på et af vores rum. Her gik det op for mig, at de øvrige medlemmer kendte hinanden særdeles godt, men det var let at føle sig velkommen.

Lørdag morgen, efter den overdådige morgenbuffet, var det tid til afgang i lejet bus med en af vores norske venner ved roret. Her mødte vi også de 2 kvindelige svenske løbere, som var ankommet fra Göteborg. Først skulle vi lige vente på Verner, som var den eneste at deltagerne fra Danmark, som satsede på den tidlige afgang fra CPH. Det lykkedes faktisk for ham at komme med, men hans bagage var ikke lige så heldig. Uden løbesko osv valgte Verner desværre at rejse hjem igen.

Vejret var koldt men meget smukt og vindstille. Måske af den årsag, valgte vores chauffør at give os en god lang køretur ind omkring Oslo, så vi rigtigt kunne få set noget. Da vi endelig var ankommet til Furomo Stadion, og chaufføren efter lidt besvær fik parkeret bussen, var det tid til at gøre klar til den store begivenhed. Formanden demonstrerede sin store overlegenhed, ved at nyde en medbragt dansk energidrik som opvarmning.

Kl 13 skulle kvinderne løbe 5 km. Alle var noget spændte på rutens forløb, som viste sig at indeholde en del stigninger, ikke ulig Erimitageløbet. Herudover var der mange rødder og sand som skulle passeres.

De danske kvinder gjorde det fremragende. Ida Kjems blev gruppevinder med Bente Egeberg som nr 2. Anne Månesson tog en 2. plads i sin gruppe, og Judith Stabell blev nr 2 i sin gruppe. Det skal også nævnes, at Tom Rogers datter Ingrid på 12 år, blev vinder af sin gruppe og var hurtigste kvindelige SAS-løber med 20.35.7.

Kl 14 var det så herrernes tur. Vi havde jo hørt lidt om ruten fra pigerne, men vi skulle jo herudover også ud på ukendt terræn, så spændingen var høj. Det viste sig at være en fin, men hård tur. Der var forrygende opbakning fra publikum på ruten, som råbte "heja-heja". Det gjorde at vi alle kom i mål med tider vi kunne være tilfredse med, ruten taget i betragtning. Hurtigste dansker var Per Månesson i tiden 43.55.1. Hurtigste SAS-løber blev Tom Roger med 38.59.6.

Så kunne bussen køre til hotellet, hvor man havde booket os ind på Tyrifjord Hotel, smukt beliggende med vand på den ene side og bjerg på den anden. Sammen med det smukke vejr, tog det sig virkelig flot ud. Her blev vi budt på en dejlig frokost, som vi lige kunne nå at spise inden aftensmaden. Heldigvis blev middagen udskudt en smule, så vi kunne nå at bade og samle appetit. Der blev endda mulighed for at inspicere formanden og Idas værelse, som var indrettet med tro kopier af norske møbelklassikere, så som himmelsengen og et bredt sortiment af maledede skabe og kommoder. Der blev ligeledes budt på diverse drikkevarer, som fik snakken i gang blandt de danske, svenske og norske atleter.

Herefter bød man på en virkelig lækker middag og Tom Roger uddelte præmier til dem, der havde

fortjent det. Det var der mange der havde. Efter kaffen følte de fleste, at de slet ikke var færdige med at tale sammen, så meget gæstfrit åbnede formanden igen sit værelse, så der blev mulighed for at hygge under temmelig uhøjtidelige former indtil klokken blev lidt for mange. Det var her at jobbet som referent kom i spil, i øvrigt sammen med en hel masse andre tillidshverv. Det lykkedes mig at undvige det meste, men referatet fik jeg lov at skrive.

Søndag morgen var vi, efter en fin morgenbuffet, klar til afgang. Vi fik takket nordmændene for et flot arrangement og fik anbefalet chaufføren en alternativ og væsentlig kortere tur til lufthavnen. Under busturen viste det sig, at næsten alle emner var blevet færdigdebatteret i løbet af lørdag aften, for der var temmelig stille i bussen.

Der er endnu engang grund til at nævne, at nordmændene havde lavet et fantastisk flot arrangement, som det bliver en opgave at følge op.

Som ny mand i klubben, kan jeg kun sige at jeg nød weekenden og følte mig i rigtigt godt selskab. Jeg må ud at træne, så jeg igen engang kan kvalificere mig, for det er rigtigt sjovt at rejse med sine klubkammerater og sine løbesko.

Thomas Klintøe.